

● **ГЕРОЇ НЕБЕСНОГО ЛЕГІОНУ**

Олег Мороз
підірвав міст
під носом
у рашистів

Такого зухвальства
вороги
не очікували

Розповідь про Героя – на с. 6

● **ПАТРІОТИ ІЗ КОЛИСКИ**

«Гей, нумо, хлопці, до зброї, на герць погуляти! Слави добувати».

У складі 128-ї окремої
гірсько-штурмової
Закарпатської бригади
воюють два покоління
родини Гладеньких –
батько Василь та два його
сини – Юрій і Андрій

Ярослав ГАЛАС,
офіцер 128-ї окремої гірсько-штурмової
Закарпатської бригади, «Українська
правда»

П радід Гладенького-старшого за-
гинув за Україну, коли був у Га-
лицькій армії. Дід був воїном
УПА на псевдо Червоний і теж поже-
ртував власним життям: коли під час
бою закінчилися боеприпаси, останню
кулю залишив собі. А батька, як сина
«ворога народу», радянська влада ви-
слала в Казахстан, звідки він зумів по-
вернутись після смерті сталіна. Відтак
п'ять поколінь цієї родини борються
за Україну, а ворог залишається один
і той самий — москвія.

Закінчення на с. 5

● **ЗНАЙ НАШИХ!**

Кровопивце путіне, тремти: бабця Люба у 102 роки взялася плести «кікімори»!

Фото Ольги ДУБОВИК.

«Через ту війну вночі
не могла заснути.
Лежу-лежу, все думаю,
як там наші хлопці
на фронті. І вирішила
разом із доньками
їм теж допомагати,
бо мрію дожити
до Перемоги!» – каже
Любов Ярш (на фото)
із житомирського села
Ходорків

«Пережила Голодомор, Другу світову війну –
і путіна переживу!»

Розповідь про старожилку-патріотку – на с. 6

● **СПРАВЖНЯ КОЗАЧКА!**

19-літня гуцулка Ксеня — королева воїнів та кулемета

Вона – єдина жінка
у взводі одного
з підрозділів 72-ї ОМБр
імені Чорних Запорозжців

Історія про сучасну бандерівку – на с. 3

● **НАРЕШТІ!**

«Головна мета — знищення путіна»

Відповідальність за вбивство доньки ідеолога «русского міра» Дар'ї Дугіної, яку підірвали в авто на очах у батька, взяла на себе Національна республіканська армія

Василь КІТ

У своїй заяві організація вказала, що до її складу входять російські активісти, військові та партизани, які проти путінського режиму і проти війни, яку розпочала росія в Україні. «Ми оголошуємо президента путіна узурпатором влади та військовим злочинцем, який зневажив конституцію, розв'язав братовбивчу війну між слов'янськими народами і відправив російських солдатів на вірну та безглузду смерть. Злидні та труни для одних, палаци для інших — суть його політики», — йдеться у заяві.

Національна республіканська армія заявила, що її метою є «знищення путіна», а також тих посадовців, які не відмовляться від влади.

● **ГОРІТИМЕ У ПЕКЛІ!**

Фотоколаж із сайту youtube.com.

путін божеволіє все більше

Євген Комаровський: «Я припускаю, що у нього посткоронавірусна енцефалопатія».

Дуже нездоровий, але ще не здохне

Відомий лікар-педіатр Євген Комаровський поставив діагноз путіну: ймовірно, кремлівський карлик страждає від наслідків коронавірусу

Василина СМЕТАНА

«Складно визначити хворобу. Але описати перспективи можна, — сказав він. — Тобто, чи треба вам сподіватися на швидку кончину, це лікар у більшості випадків сказати може. Не сподівайтесь, на жаль. Він дуже нездоровий, але недуги, яка завтра зведе в могилу, у нього немає. А хвороба, яка сильно порушила його розумові функції, є. Ми можемо тільки гадати. Я припускаю, що це посткоронавірусна енцефалопатія», — заявив медик.

Енцефалопатія — дифузне порушення функції головного мозку, спричинене патологічними метаболічними процесами в нервових клітинах. Вона може розвиватися при багатьох захворюваннях і бути первинною чи вторинною.

Нагадаємо, що раніше керівник військової розвідки України Кирило Буданов заявляв, що в путіна рак. Також головний розвідник припустив, що часто замість російського президента на публіці «працює» хтось із його численних двійників.

● **ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ!**

У війні з росією загинуло майже 9 тисяч українських воїнів

Таку цифру озвучив Головнокомандувач Збройних сил України Валерій Залужний

Фото із сайту radiosvoboda.org.

СВІТЛА ПАМ'ЯТЬ ВСІМ ЗАГИБЛИМ ЗА УКРАЇНУ!

«Ми помстимося за кожного загиблого чи скаліченого побратима», — обіцяє генерал Залужний.

Василь КІТ

На форумі «Захисники. Перекличка», який відбувся 22 серпня, Головнокомандувач, зокрема, сказав: «У цій війні беруть участь не лише військовослужбовці й не лише ті, хто взяв до рук зброю, а й наші маленькі дітки, які зовсім ні в чому не винні, крім того, що вони народили-

ся саме тут і саме в цей час. Вони справді нічого не розуміють, що відбувається, але однозначно потребують захисту і біля Соледа-ра, Бахмута, Великої Новосілки, і тут, тому що їхній батько пішов на фронт і, можливо, входить до тих майже 9 тисяч Героїв, які загинули».

Нагадаємо, що у серпні радник керівника Офісу Президента Укра-

їни Михайло Подоляк в інтерв'ю ВВС повідомив, що щоденні втрати українських військових зменшилися у 2,5–3 рази порівняно з початком червня, коли вони становили 100–200 людей на день.

Тим часом, за даними українського Генштабу, втрати військ росії серед особового складу станом на 21 серпня становили понад 42 200 осіб.

● **БРАВО!**

Фото із сайту segodnya.ua.

Маестро обгорнувся синьо-жовтим знаменом і заявив: «Хай живе вільна Україна!».

Вахтанг Кікабідзе усі гроші зі свого концерту передав ЗСУ

Виступ відомого грузинського співака на честь його 84-річчя відбувся в місті Батумі

Лія ЛІС

Виручені кошти він передав на допомогу 26-й артилерійській бригаді ім. генерал-хорунжого Романа Дашкевича Сухопутних військ ЗСУ. За ці кошти купили мікроавтобус та сухпайки для бійців. Концерт пройшов з аншлагом та був присвячений Україні.

Радник — уповноважений Президента України Олена Вербицька так відгукнулася

про Вахтанга Кікабідзе: «Його захоплення українським народом та могутністю нашого війська є щирим та безмежним. Говорив, що ще у 2014 році був готовий приєднатися добровольцем до нашого війська, але вік уже не давав можливості бути ефективним на полі бою. Розповідав, як після нападу росії на Грузію у 2008-му він одного дня відмовився від кривавих російських грошей і скасував усі заплановані концерти в тій країні. Сказав, що не міг зробити інакше, адже йому було б соромно самому собі дивитися в очі у дзеркалі».

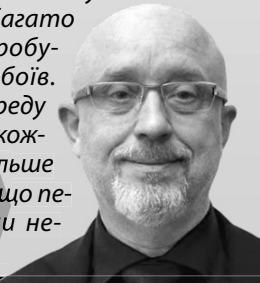
Завдяки таким друзям — вистоїмо!

● **ПРЯМА МОВА**

Олексій РЕЗНІКОВ, міністр оборони, про «парад» підбитої ворожої військової техніки, який організували до Дня Незалежності:

Я особисто бачив парадну форму російських військових у знищеній бронетехніці на околицях Києва. Росіяни планували захопити українську столицю за 3 дні, кремль мріяв влаштувати «парад перемоги». Через 6 місяців повномасштабного вторгнення рф завдяки мужності та героїзму наших захисників і захисниць, стійкості усього українського народу росіяни отримали омріяний «парад». Але, як то кажуть, є нюанс. На Хрещатику виставлено близько 80 одиниць знищеної російської техніки, яку доставлено з різних регіонів України, де окупант намагався і досі ще намагається здійснити свої злочинні наміри. Цей «парад» свідчить, що українці вже зробили те, у що ніхто не вірив, — зупинили колись «другу армію світу».

Попереду ще багато складних випробувань, важких боїв. На жаль, попереду втрати. Але з кожним днем усе більше людей вірять, що перемога України неминуха.

● СПРАВЖНЯ КОЗАЧКА!

19-літня гуцулка Ксеня — королева воїнів та кулемета

Вона — єдина жінка у взводі одного з підрозділів 72-ї ОМБр ім. Чорних Запорозжців. Нині нарівні з чоловіками воює проти російських окупантів на Донеччині. Історію про дивовижного бійця з Верховинського району Івано-Франківщини розповіла АрміяInform

Віктор АНУФРІЄВ

Оксана паралельно здобуває три вищі освіти, є організатором багатьох турнірів змішаних бойових мистецтв у Франківську, а також заступником голови молодіжної ради обласного центру. «У взводі я лише одна жінка, а всі бойові побратими стали мені вже як рідні. Дуже люблю своїх хлопців, вражена їхньою сміливістю та відважністю, — розповідає Оксана Рубаняк на псевдо Ксеня. — На війні найважче, напевно, втратити свого товариша, усвідомлювати те, що люди, котрі стоять за тебе горою, допомагають у всьому, можуть зникнути будь-якої миті».

Одразу після початку повномасштабного вторгнення Оксана записалась у добровольче формування. «Ми допомагали правоохоронцям підтримувати громадський порядок у місті. Згодом все закрутилось-зав'язалось і... я стала військовою, — усміхається кулеметниця. — На опанування військової професії часу було обмаль, тому доводилось все засвоювати швидко та переважно уже в районі бойових дій».

Про свій підрозділ дівчина може розповідати годинами, адже кожен боєць, кожен захисник — це справжній герой, котрий бореться за майбутнє своєї країни. «За останніх кілька місяців на війні тут всього стільки відбулось, що й важко виділити якийсь окремий випадок. Безумовно, морально та фізично спочатку було дуже важко, проте людський організм звикає до будь-яких навантажень. Буває недосипаєш, часом немає можливості помитись чи приготувати щось поїсти. І, до речі, скажу вам, що оті гуманітарні сухпайки

Ксеня із Верховини: «Ані мольфарське пророцтво, ані прогнози диванних експертів не змінять майбутнє нашої держави. Лише ми, українці, своєю волею, працею та наполегливістю можемо вибити ворога з нашої землі».

з-за кордону дуже виручають, їх можна споживати за будь-якої погоди та в будь-якому місці. Проте

Оті гуманітарні сухпайки з-за кордону дуже виручають, їх можна споживати за будь-якої погоди та в будь-якому місці. Проте після війни я точно ніколи не їстиму «Мівіни» чи інших субліматів.

після війни я точно ніколи не їстиму «Мівіни» чи інших субліматів», — жартує дівчина.

Оксана Рубаняк планує здобути ще одну вищу освіту, четверту. Окрім педагогічної, філологічної та освіти психолога на військовій кафедрі, хоче стати ще й публічним управлінцем-адміністратором. Каже, що вчитись ніколи не пізно, зрештою, як і змінювати країну.

«У нас на Верховинщині, звідки я родом, є безліч традицій та забобон. Гуцульський світ — це поєднання драматизму дійсності та витонченості. Але точно знаю, що ані мольфарське пророцтво, ані прогнози диванних експертів не змінять майбутнє нашої держави. Лише ми, українці, своєю волею, працею та наполегливістю можемо вибити ворога з нашої землі, а відтак — дати країні шанс на цивілізовані блага», — резюмувала Оксана.

● ПОЗИЦІЯ

Марина Порошенко військовий однострій вдягнула не заради краси — вона в перших рядах волонтерів, хто допомагає як армії, так і постраждалим від війни.

«Дружина попросила знайти камуфляж її розміру і видати зброю»

Петро Порошенко розповів, як його «друга половинка» Марина відреагувала на російське вторгнення

Ольга СОКОЛОВА

На запитання журналістів, чому вона не поїхала з Києва після початку повномасштабного вторгнення, Порошенко відповів: «Чесно кажучи, думаю, що про це треба питати в неї. Бо з першої хвилини війни сказав їй, що я поїхав в місце, де ми формуємо батальйон територіальної оборони, а ти збирайся, весь Київ виїжджає — і ти з ними. Її реакція мені запам'ятовується на все життя. Вона була дуже здивована і не допускала навіть думки такої. Єдине, що попросила, щоб десь знайти камуфляж її розміру і видати їй зброю», — згадує Порошенко.

«Це — справжня українка! Я дуже тішуся і пишаюся, що 38 років тому не помилюся, коли обрав саме таку дружину — бойову, патріотичну, професійну. Вона вже через дві години на щойно організованій кухні почала керувати підготовкою їжі для добровольців, які прийшли записуватися в територіальну оборону Києва, згуртувала дві вчати, разом із нашою службою тилу організувала підвезення продуктів, скоординувала благодійну медичну допомогу, бо вона в мене лікар, кандидат медичних наук. З нею легше переносити тяготи військової служби», — розповів п'ятий Президент.

● ФАКТ

55% українців вважатимуть перемогою повне вигнання російських окупантів з усієї території України. Ще 20,5% — повне знищення російської армії та сприяння розпаду самої Росії. Близько 9% вважатимуть перемогою вигнання російських військ з усієї території України, окрім окупованого Криму, 7,5% — відновлення статус-кво станом на 23 лютого 2022 року, а 3% — припинення війни, навіть якщо російська армія залишиться на територіях, які були захоплені внаслідок повномасштабного вторгнення. Такі результати нещодавнього опитування фонду «Демократичні ініціативи».

● ПРЯМА МОВА

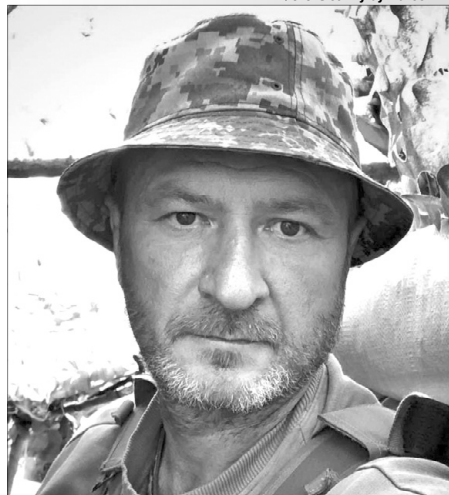
Юрій ГУДИМЕНКО, лідер партії «Демократична сокира», воїн ЗСУ, який проходить реабілітацію після важкого поранення, закликає не скиглити і не втрачати віри в перемогу:

Авжеж, нам важко. Всім. Але ми схожі на боксера-новачка, який відправив у нокаут чемпіона світу і замість того, щоб закріпити перемогу і пишатися собою, став у кутку ринга і почав видумувати собі причини, чому він зараз програє. Ні, це не сон і не вигадка. Ми майже пів року даємо пи*ди російській армії, принижуємо її на очах всього світу, розвалюємо склади і бази на окупованих територіях. Ми перемагаємо. Ми стаємо сильнішими і нахабнішими, а вони слабнуть. Ми легенди для всього світу. Ми — українці. Тому відставити скиглення і журбу. Вище носа. Ми впораємося з будь-чим.

● БОЛИТЬ!

Фото із сайту bykvu.com.

«Такі завжди йдуть попереду і беруть відповідальність не лише за себе, а й за долю всієї країни».

Правдолюб, який завжди йшов попереду

Загинув Юрій Каракай (на фото) — відомий активіст, який у перший же день широкомасштабного вторгнення вступив до лав 206-го батальйону ТРО Києва, а потім вирушив на фронт

Ольга СОКОЛОВА

Сумну звістку повідомив п'ятий Президент Петро Порошенко. «Знову важка втрата для нашої команди. Війна забирає найкращих... Юра був правдолюбом, відчував несправедливість серцем. А свою позицію відстоював діями: і в мирні часи на барикадах, протестах, акціях, і у військові часи на фронті. Такі завжди йдуть попереду і беруть відповідальність не лише за себе, а й за долю всієї країни. Він був цінним членом команди ГО «Справа громад», його любили і поважали, — зазначив Порошенко. — Спочивай з миром, Друже. Вороги поплатяться за твоє життя. Як і за життя кожного загиблого українця та українки».

Юрій Каракай загинув у боях на Херсонщині. В одному зі своїх дописів у Facebook він зазначав: «З мого окопу видно смужку фронту в 7, максимум 10 км. Це все, що я знаю про війну. У мене немає інформації про ситуацію у сусідів, про резерви командування, їхню чисельність і боездатність, про наявність чи відсутність озброєнь і боеприпасів, палива і харчів. Тому я не роблю прогнозів, не пишу аналітичних статей, не розробляю плани наступу і оборони, не ганьблю союзників і не ставлюсь зневажливо до ворога. І вам раджу: не слухайте всіляких арестовичів та шведців, довіряйте лише офіційним повідомленням Генштабу, моліться вашим богам і вірте в ЗСУ».

Вічна пам'ять!

P.S. 206-й батальйон зазнав ще однієї важкої втрати — загинув Олег Маринченко, військовий капелан на псевдо Падре. З перших днів війни він був поруч із бійцями батальйону, який захищав Київ, евакуював мешканців Ірпеня і Бучі, і до останнього воював на Півдні.

● ПРО ЦЕ ГОВОРЯТЬ

Генерал Марченко попросив більше не присвячувати йому білбордів

Він заявив, що оборона Миколаєва — це не тільки його заслуга

Василь КІТ

Генерал-майор ЗСУ Дмитро Марченко відреагував на появу у Миколаєві білбордів з його фото. Він подякував за довіру, але закликав такого не робити. Про це Марченко написав на своїй сторінці у Facebook. Воїн вважає появу такої реклами недоречною під час війни.

«Шановні миколаївці, дуже вдячний за вашу довіру і віру, але прошу не робити поки що такого, йде війна і воно не дуже доречно. Дякую і сподіваюсь на порозуміння... Вважаю це перебільшенням, це не особисто моя заслуга, що Миколаїв — місто-герой, це нам далось потом і кров'ю тисяч солдатів, офіцерів, волонтерів і просто людей», — йдеться у повідомленні.

Військовий командир наголосив, що в армії мінімум 250 тисяч воїнів, які заслуговують на повагу. Він закликав на цих білбордах висловити подяку ЗСУ. «Не треба дякувати тільки Марченку чи Кіму, чи Залужному, це колективне досягнення тисяч захисників, я звичайна людина і лише робив свою роботу, як інші офіцери й генерали, це великий механізм», — зазначив він.

«Не треба дякувати тільки Марченку чи Кіму, чи Залужному, це колективне досягнення тисяч людей...»

Нагадаємо, що після перемоги на президентських виборах Володимира Зеленського проти генерала

Марченка з тюрми, активісти зібрали мільйон гривень для застави з необхідних двадцяти, Петро Порошенко

Щоб витягнути Дмитра Марченка з тюрми, активісти зібрали мільйон гривень для застави з необхідних двадцяти, Петро Порошенко вніс ще 19 мільйонів і Марченка випустили.

Марченка була порушена кримінальна справа з приводу нібито неякісних бронешитів, яку він вважає сфабрикованою. Щоб витягнути Дмитра

вніс ще 19 мільйонів і Марченка випустили. Після цього він відіграв одну з головних ролей в тому, що рашисти не змогли взяти Миколаїв.

● «КАКАЯ РАЗНИЦА?»

У Зеленського і Єрмака стало ще більше радників, але Арестовича там нема

То пропагандист № 1 країни — «Лжедмитрій»?

Василь КІТ

Усього в Президента і керівництва його Офісу є 46 штатних і позаштатних радників. Водночас у переліку немає імені Олексія Арестовича, хоч його продовжують так називати в ЗМІ. Це впливає із відповіді Офісу Президента на запит «Українського тижня».

Крім цього, нещодавно сам Арестович стверджував, що продовжує працювати радником Єрмака. У випуску 26 липня програми «Фейгін live» на запитання «А ти звільнився з посади радника Єрмака?» Арестович відповів: «Ні, не звільнився». Виходить, збрехав?

Викрутитись із ситуації спробував радник Президента України Михайло Подоляк. Він заявив, що Арестович справді не є радником ані Президента, ані голови його Офісу. «Він (Арестович. — Ред.) так багато говорить, що ми зробили його... радником усього Офісу разом», — сказав Подоляк (на 2019 рік там лише у штаті перебувало 140 осіб на посаді. — Ред.).

...Добре, що не зробили радником зразу ще й усіх обласних та районних адміністрацій. Здається, Арестович і там би справився і зміг би «багато наговорити».

КОМЕНТАР

ІРИНА ГЕРАЩЕНКО, народний депутат від фракції «Європейська Солідарність»:

«ЗМІ оприлюднили списки радників Офісу Президента. Більшість із них з ранку до вечора працюють

І говорить заспокійливо, ще й на чашках гроші можна заробити...

поза штатом. З чого живуть ці святі люди? Це ж волонтерство чистої води.

Ще одне питання. Чому люди, які не є держслужбовцями, не є в штаті ОП, сидять на закритих нарадах, з військовими, дипломатами, де обговорюється чутлива інформація. Чи мають вони доступ до державної таємниці? А якщо мають, то хто їм надав і на яких підставах?

Чому люди, які не несуть ні за що жодної відповідальності, безкінечно роздають інтерв'ю від імені держави? Де пресекретар Президента? Він живий-здоровий? Бо в нормальних структурах позицію керівника озвучує офіційний речник.

А Арестович виявився «Лжедмитрієм».

Фото із сайту crafta.ua.

● ПАТРІОТИ ІЗ КОЛИСКИ

«П'ять поколінь нашої родини борються за Україну, а ворог один і той же — росія»

Ярослав ГАЛАС,
офіцер 128-ї окремої гірсько-штурмової
Закарпатської бригади,
«Українська правда»

Закінчення. Початок на с. 1

«ВІЙСЬКОМАТ КАТЕГОРИЧНО НЕ ХОТІВ ВІДПРАВЛЯТИ ВСЮ РОДИНУ НА ФРОНТ, АЛЕ МИ НАПОЛЯГЛИ»

57-річний пан Василь у Збройних силах України вже вдруге, хоча має цілком цивільну спеціальність — учитель ковальства у Брошнівському професійному лісопромисловому ліцеї на Прикарпатті. Але коли в 2014-му росія вперше напала на Україну, він не залишився осторонь, а пішов добровольцем на фронт і відвоював рік.

У лютому, після повномасштабного вторгнення московії, Гладенький знову прийшов у військкомат — уже з двома синами, котрі стали повнолітніми. Усі троє попросилися в 128-му бригаду.

— Я пішов на старе місце в мінометну батарею і хотів узяти із собою обох синів, — продовжує пан Василь. — Але не вдалося. Молодший, Юрій (йому 22 роки), має дві вищі освіти й закінчив військову кафедру, він офіцер. Тому його призначили заступником командира роти в інший підрозділ нашої бригади. Зате старший, 24-річний Андрій, хоч і має вищу освіту, проте без військової кафедри. Тож зараз він зі мною — навідник міномета.

Цікаво, що спочатку у військкоматі категорично не хотіли відправляти всю родину в бойову частину, старшого сина переконували йти в територіальну оборону. Але він наполіг, що хоче служити зі своїми рідними.

У перші тижні війни 128-ма бригада пережила особливо важкі бої у Запорізькій області, під час яких мінометний розрахунок Василя Гладенького відзначився — підбив російський

Василь Гладенький (праворуч) зі старшим сином Андрієм воюють в одному підрозділі 128-ї гірсько-штурмової бригади.

танк Т-72. Вони і зараз постійно на бойових виїздах. Батько пишається, що син не злякався ворожих обстрілів, усе хапає на льоту і став справжнім вояком.

«А Є ЩЕ БОЙОВА ДОНЬКА»

Тим часом вдома на бійців Гладеньких чекає господиня і три прийомні доньки.

— У нас із дружиною троє своїх синів, старший із котрих уже багато років із родиною живе в Чехії, — каже пан Василь. — А ще ми взяли трьох прийомних доньок. Двом молодшим 9 і 12 років, вони вихоробливі від народження, але ми виховуємо їх так, щоб дівчата вирости здоровими. А старшій Софії вже 20, вона офіцер Нацгвардії. Дуже бойова дівчина, може дати фору багатьом хлопцям.

Між іншим, через участь Гладеньких у Галицькій армії й УПА глава сім'ї мав певні труднощі в особистому житті.

— Справа в тому, що моя дружина має польське коріння, її родичі й зараз

проживають у Польщі, — пояснює пан Василь. — І коли перед нашим одруженням вони дізналися, що мій дід і прадід воювали в Галицькій армії й УПА, то поставилися до цього неоднозначно. Але нам вдалося пройти через ці історичні непорозуміння. Ми створили чудову сім'ю. Родичі дружини вже багато літ цілком нормально сприймають наші переконання, а після 2014 року навіть гаряче підтримують нас.

«А ЩО ЗРОБИШ ДЛЯ БАТЬКІВЩИНИ ТИ?»

Патріотизм, любов до України в Гладеньких закладені генетично, тому не піти на теперішню війну вони ніяк не могли.

— П'ять поколінь моєї родини боронять Україну, а ворог один і той же — росія, — каже пан Василь. — Пригадую, коли мені було 10 років, тато якось відкликав мене вб'к, намалював на камені тризуб і сказав: «Твій прадід віддав життя за Україну, дід віддав життя за Україну, я відсидів за Україну, а що зробиш для України ти?».

Молодший син Юрій Гладенький — офіцер, заступник командира роти в 128-й бригаді.

Коли мені було 10 років, тато якось відкликав мене вб'к, намалював на камені тризуб і сказав: «Твій прадід віддав життя за Україну, дід віддав життя за Україну, я відсидів за Україну, а що зробиш для України ти?».

для України ти?». Тато загинув в аварії в 1983-му, проте я можу відповісти зараз, що продовжую справу нашої родини — теж воюю за Україну. І мої сини так само. Нинішні покоління мають нарешті перемогти росію й покласти цій боротьбі край.

Обидва сини цілком поділяють погляди батька. У мирний час старший син Андрій активно займався «Пластом», а з початком війни багато його побратимів теж пішли в ЗСУ.

— Практично вся наша пластунська станиця зараз в армії, — каже пан Василь. — «Пласт» вчить, що треба бути вірним Богу й Україні. У мирний час ми вірні Богу, а зараз — Україні.

P. S. Коли матеріал готувався до публікації, стало відомо, що старший син пана Василя навідник міномета Андрій Гладенький отримав поранення на бойовій позиції. На щастя, воно неважке, після лікування Андрій знову повернеться в стрій.

Прадід пана Василя (на фото разом зі своєю дружиною) був вояком Української галицької армії й загинув за Україну.

Дід пана Василя воював в Українській повстанській армії й пожертвував заради України власним життям.

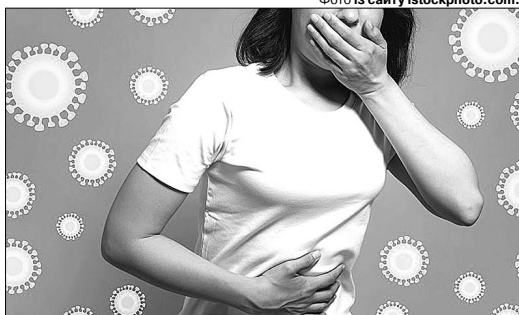
Батька Василя Гладенького (на фото разом із дружиною й сином), як сина ворога народу, радянська влада вислала в Казахстан.

Фото з архіву Василя ГЛАДЕНЬКОГО.

● **ЗВЕРНІТЬ УВАГУ!**

Фото із сайту istockphoto.com.

Передача збудника відбувається найчастіше в закритих приміщеннях з великою кількістю людей.

Раптова діарея, біль у животі та блювота?

Тоді у вас — небезпечна норовірусна інфекція

Валентина СМЕТАНА

Як повідомляють у Центрі громадського здоров'я України (ЦГЗ), норовіруси дуже заразні. Передаються не тільки через інфіковану їжу та воду, а й через забруднені поверхні та при тісному контакті з хворою людиною. Передача збудника відбувається найчастіше в закритих приміщеннях з великою кількістю людей. Потрапивши в організм, вірус викликає сильну блювоту й діарею, які починаються раптово.

НОРОВІРУСНА ІНФЕКЦІЯ ПРОЯВЛЯЄТЬСЯ:

- нудотою;
- блювотою;
- болем в шлунку або спазмами;
- діареєю;
- поганим самопочуттям;
- субфебрильною температурою і болем у м'язах.

Такі симптоми як діарея, біль у животі та блювота з'являються зазвичай через 12–48 годин після інфікування і тривають від 1 до 3 днів. У більшості випадків хворі не потребують специфічного лікування. Головна рекомендація — відпочивати й пити багато рідини, щоб уникнути зневоднення. Через 2–3 дні людина одужує. Проте у деяких хворих (особливо в маленьких дітей, осіб похилого віку, пацієнтів із хронічними захворюваннями або вагітних жінок) може сильно зневоднюватися організм. Тоді людина потребує медичної допомоги.

ЩОБ ЗАПОБІГТИ НОРОВІРУСНІЙ ІНФЕКЦІЇ:

- часто мийте руки з милом. Це найкращий спосіб зупинити поширення інфекції. Спиртові антисептики для рук не знешкоджують вірусу;
- ретельно мийте овочі та фрукти перед вживанням;
- старанно готуйте їжу, особливо морепродукти. Піддавайте термічній обробці за температури +85 °С;
- дезінфікуйте поверхні, які могли бути забрудненими;
- залишайтеся вдома, коли захворіли й протягом двох днів після того, як ознаки інфекції зникнуть;
- не готуйте їжу, коли хворі та ще два дні після одужання.

У ЦГЗ нагадали, що гострі кишкові інфекції можуть призводити до смерті, тому якщо стан погіршується — негайно звертайтеся до лікаря.

● **СВІТ З НАМИ!**

Фото із сайту 24tv.ua.

Сала Бейкер

«Ми воїни, а не якийсь непотріб».

Герої «Володаря перснів» звернулися до українців: «Не називайте росіян орками»

Новозеландський актор Сала Бейкер, який зіграв злого Саурона у відомому фільмі «Володар перснів», записав спеціальне відеозвернення з партнерами по серіалу

Лія ЛІС

Замість участі у соціальній рекламі UAnimals, де висловив слова підтримки, зокрема, за людяне ставлення українців до тварин навіть в умовах війни. «Я був Сауроном у «Володарі перснів», але був шокований абсолютним злом, з яким борються українці... Я хочу подякувати UAnimals, які рятують тварин від війни: годують, евакуюють, лікують. Це вражає і надихає!» — сказав актор.

У ролику також з'явилися «орки». Вони закликали не називати так росіян. «Від імені світової діаспори орків я хочу звернутися з важливим проханням. Будь ласка, не називайте росіян орками. Нас це ображає! Багато століть ми не вдаємося до варварських методів боротьби. Орки не будуть стріляти в жінок і дітей, красти пральні машинки й гадити на килими. Ми воїни, а не якийсь непотріб», — каже істота.

«Я чув, що росіяни стріляють по зоопарках і вбивають беззахис-

Будь ласка, не називайте росіян орками. Мені соромно перед моїми дітьми.

них тварин. Не розумію, що вони їм такого зробили? Будь ласка, не називайте росіян орками. Мені соромно перед моїми дітьми», — додав інший орк.

Зауважимо, від початку повномасштабної війни в Україні російських окупантів почали називати «орками». Такі прізвиська вживають не лише пересічні жителі, а й високопосадовці.

● **ДІЯННЯ «ВИЗВОЛИТЕЛІВ»**

«Винищення мирних людей допоможе нам виграти війну...»

Кремлівський пропагандист пояснив, навіщо росіяни розбомбили гуртожиток у Харкові, в якому жили люди з вадами слуху

Сергій БОРОХ

Унаслідок терористичного акту загинуло 17 осіб, ще 42 з пораненнями потрапили в лікарні. Від будинку майже нічого не залишилось.

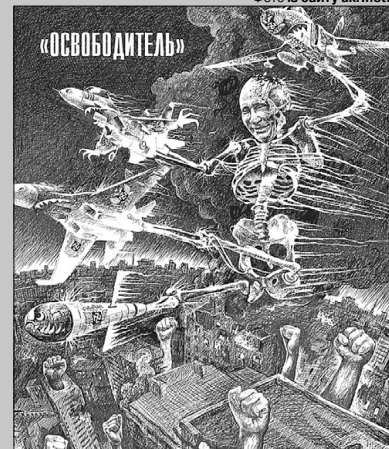
Після цього страшного удару солдат-пропагандист рф Анатолій Дрьомов пояснив «логіку» масового знищення росіянами цивільних

об'єктів та мирних жителів в українських містах і селах.

«Сьогоднішній удар по Харкову — це вимушений захід. Ця війна вже всіх виснажила. Замість двох тижнів вона затяглася на пів року. Час переходити до радикальних дій. Винищення мирних людей може вплинути на Київ, і це допоможе нам виграти війну. На жаль, інакше нам не перемогти», — цинічно висловився кат.

25-річний Анатолій Дрьомов — родом із Санкт-Петербурга. Окупант активно веде свою сторінку в соцмережах і хизується мародерством та вбивствами українців. Регулярно закликає до знищення української нації.

Фото із сайту ukr.net.

Оце і є обличчя «руського міра».

Однак і терор не допоможе росії. Українці не поспішають благодати своє військово-політичне керівництво здатись, а навпаки — ще з більшою люттю ставляться до ворога.

● ЗНАЙ НАШИХ!

Кровопивце путіне, тремти: бабця Люба у 102 роки взялася плести «кікімори»!

Ольга ДУБОВИК,
ukriform.ua

Закінчення. Початок
на с. 1

«Мене їй спершу не повідомляли, що росія на нас напала. Почула по радіо. Тоді каже нам: «Чого це ви мені не говорите? Там уже війна почалася», — розповідає донька Галина. Розпитуємо, як сталося, що Любов Григорівна почала допомагати ходорківським дівчатам плести «кікімори» для воїнів?

«Ой, я не можу спати, — у кожному слові бабці Люби вчувається душевний біль. — Лежу-лежу, все думаю, як там наші хлопці на фронті: Господи, де ви, бідненькі, не спите — ні вдень, ні вночі, а вороги стріляють... Радіо трошки послушаю... Мені головне, щоб наших людей не вбивали. То я вже кажу: краще б наплести тих маскувальних костюмів, щоб наші синочки швидше закінчили цю війну. Та щоб була вже тиша. Доньки плетуть, а я розплітаю мішковину. П'ять жмутиків роблю за день».

«Мати називає кікімори «тімурками». Коли починаєш плести маскувальні костюми, то поступово втягуєшся у справу, — далі розповідає Галина. — День мине і вже хочеться знову плести. Спершу, як починали, манекеном нам слугували граблі, а потім уже надягали й на відро, і гачками плели...»

«На весь Ходорків я найстарша, — розмірковує про свій вік Любов Ярош (у дівочтві — Лисенко). — У моєї мами була сестра, яка теж більш як 103 роки прожила. І мені Бог дав жити. Я ж два рази була «під ножами», пережила операції і далі живу... Народилася в селі Пустельники Попільнянського району, — неспішно веде оповідь Любов Григорівна. — Нас було шестеро у мамі. Троє померли: двоє в голодовку, одна ще маленькою. А троє — Микола, Василь і я вижили. Вони теж уже покійні. Ідна я осталася...

Випало мені у тринадцять літ голодовку пережити. Колоски збирали. Вже була опухла. Батьки й не сподівалися, що виживу. А через рік, у мої 14, я вже випасала

Фото Ольги ДУБОВИК.

«Спершу, як починали, манекеном нам слугували граблі, а потім уже надягали й на відро, і гачками плели...»

по триста курей на колгоспному полі (у той час так боролися з довгоносіками).

Згодом пішла у Київ, наймитувала в одного чоловіка, доглядала за його дітьми, бо дружина померла. Він навіть сватався, але я не зважилася. І був мені 21 рік, коли почалася війна з фашистами. Пішки дісталася до вже окупованого Ходоркова. Працювала на залізниці... Коли забирали українську молодь до Німеччини, то я мастила руки сіллю, щоб здавалося,

«**На їх не кажу інакше як «собаки». Та навіть пси кращі за тих нелюдів. Мрію дожити до Перемоги.**»

ніби то екзема. І був німець тут, на залізниці, де я працювала. Він казав: «Люба, я тобі дам адресу, їдь до мене додому, там тебе зустрінуть і буде тобі там добре. А я кажу: «Ні. У мене мама німечка. Не можна покинути її». Він погоджувався з моєю думкою. А брата молодшого у 16 літ забрали на роботу до Німеччини...»

Оскільки Любов Григорівна перебувала на окупованій нацистами території, то після звільнення, коли прийшли комуністи, її в наказовому порядку відправили на Донбас. Там працювала поруч із шахтою на пилорами: різала колод-

ки. Поривалася до рідних країв. І вже з 1948 року фактично на все подальше життя оселилася в Ходоркові. Працювала в колгоспі. Бураки копали на полі — по десять-тринадцять душ у ланці.

«Побралися з Володимиром Ярошем у 1948-му, — згадує про особисте. — Два дні зустрічалися і почав свататися. Мені було 28, а йому — 29 років. Мав твердий характер. Я співала, а чоловік любив танцювати. 49 літ разом працювали. Корову тримали, часом не одну, телята, поросята. 1997 року помер, мав 78... У мене четверо дітей: двоє хлопців та двоє дівчат: Валя й Галя, Вітя і Льоня... Вітя поїхав у Чехію. Там недовго попрацював, та й привезли мені його... Загинув... А внуків у мене семеро — шестеро хлопчиків та онука. І правнуків також семеро: дівчат із них п'ятеро».

До речі, бабця знає напам'ять номери мобільних телефонів своїх дітей та онуків. А ще Любов Григорівна дуже гарно співає, хвалить іменинницю директорка Ходорківського ліцею Тетяна Рябенка. Улюблена її пісня — «Чом ти не прийшов»...

«Дуже хочеться, щоб ця війна швидше закінчилася. Ті вороги людей стільки убивають, палаять хати і хліб. Я на їх не кажу інакше як «собаки». Та навіть пси кращі за тих нелюдів. Мрію дожити до Перемоги», — говорить бабця Люба.

● НЕВІДОМІ СТОРІНКИ

«Аж холоне кров»:

Ющенко відкрив
Тичину без цензури

Текст поезії у сьогоднішніх реаліях дуже актуальний

Лія ЛІС

Третій президент України Віктор Ющенко показав вірш українського поета Павла Тичини без радянської цензури. Він зазначив, що саме цей його варіант є оригіналом, який комуністична влада переписувала на свій лад. Колишній президент зауважив, що текст вірша у сьогоднішніх реаліях дуже актуальний і від нього, як зауважив Ющенко, «аж холоне кров».

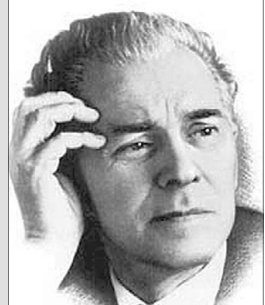
Я єсть народ,
якого Правди сила
ніким звойована ще не була.
Яка біда мене, яка чума косила! — а сила знову розцвіла.
Щоб жить — ні в кого права не питаюся.
Щоб жить — я всі кайдани розірву.
Я стверджуюсь, я утверждаюсь, бо я живу.
Московіє! Мене ти пожирала,
як вшала моїх дочок, синів
і як залізо, хліб та вугіль крала...
О, як твій дух осатанів!
Ти думала — тобою весь з'їдаюся? — та, подавившись, падаєш в траву...
Я стверджуюсь, я утверждаюсь, бо я живу.
Я єсть народ, якого Правди сила
ніким звойована ще не була.
Яка біда мене, яка чума косила! — а сила знову розцвіла.
Сини мої, незламні українці,
я буду Вас за подвиг прославлять — ідіть батькам на допомогу й жінці,
дітей з ярма спішіте визволять!
На слобожанських нивах, на подільських, на Чорнім морі
я прошу, молю! — вбивайте ворогів,
злoding кремлівських, вбивайте без жалю!
Нехай ще в ранах я — я не стидаюся,
гляджу їх, мов пшеницю ярову.
Я стверджуюсь, я утверждаюсь, бо я живу.
Повстань! І зран — нове життя заколоситься,
що з нього світ весь буде подивлять,
яка земля! яке зерно! росиця!
Ну як не сіять? Як відсіч ворогу не дасть!
І я сію, крильми розгортаюся,
своїх орлів скликаю, кличу, зву...
Я стверджуюсь, я утверждаюсь, бо я живу.
Ще буде: неба чистої блакиті,
добробут в нас підніметься, як ртуть,
заблискотять косарки в житі,
заводи загудуть...
І я життям багатим розсвітаюся,
пушу над сонцем хмарку, як брову...
Я стверджуюсь, я утверждаюсь, бо я живу.
Я єсть народ, якого Правди сила
ніким звойована ще не була.
Яка біда мене, яка чума косила! — а сила знову розцвіла.
Кремлівська гнидь, тремти!
Я розвертаюсь!
Тобі ж кладу я дошку гробову!
Я стверджуюсь, я утверждаюсь, бо я живу.

Павло ТИЧИНА.

НАША ДОВІДКА

Павло Тичина (1891–1967) — український поет, перекладач, публіцист, політик, громадський та державний діяч доби УНР та УРСР.

Новатор поетичної форми. Директор Інституту літератури АН УРСР (1936–1939, 1941–1943). Голова Верховної Ради УРСР двох скликань (1953–1959), депутат Верховної Ради УРСР 1–7-го скликань. Депутат Верховної Ради СРСР 2–5-го скликань. Член ЦК КПУ (1952–1967). Міністр освіти УРСР (5 березня 1943–7 серпня 1948). Академік АН УРСР (1929). Член-кореспондент Болгарської академії наук (1947). Лауреат Сталінської премії (1941). Лауреат Шевченківської премії (1962). Разом з Ліною Костенко та Іваном Драчем був номінантом на Нобелівську премію з літератури. Автор слів Гімну Української РСР.

● **СІМ «Я»**

Час допомагати школярикам «віднайти» перемоги

«Як би хотілося в свій клас, однокласників побачити», — дочка зітхає про одне й те ж не вперше, бо для неї навчання — це передусім спілкування

Оксана КОВАЛЕНКО, мама

Для мене навчання дитини — це спершу безпека, а потім знання. Від розуміння того, що контролювати це в умовах війни неможливо (хіба намагатися), бере тривога. Нормальна річ, бо досвіду немає ніякого. Але я дуже хочу, щоб донька не марнувала свій час у телефоні, а багатила знаннями. Упевнена, що нашим дітям не можна давати розслабитися: праця над собою під наглядом дорослого важлива змалку і безперервно. Тож якщо є можливість, щоб мою доньку контролювали не тільки ми з чоловіком, а й педагоги, — я обом руками «за».

Для себе вирішила не знижувати вимогливості. Тобто з розумінням прийматиму, що щось не буде вдаватися, що, може, зіпсувався почерк і щось забулося, але сваритиму, якщо не виконуватиме домашніх завдань. Сімейна психотерапевтка Світлана Ройз у фейсбук-мережі поширила допис, у якому теж пише, що не варто шкодувати дітей. Важливо, каже, налаштувати себе на іншу емоцію: «Ми співчуваємо — не жаліємо. Діти переживають складний досвід, але точно впораються... Ми акцентуємо увагу на їхній силі й підтримуємо, в чому можемо. Вони напевно справляться, й ми справимось!». З незвичних порад Світлани Ройз батькам і вчителям: добре зважити, перш ніж забрати мобільні телефони під час уроків. Фахівчиня думає, що нинішня звичка багатьох підлітків постійно бути «при телефоні», може багато що значити — це символ керованості, контрольованості. Це важливо для спокою, врівноваженості, необхідності зосередитися на уроці.

Напевно, що нам доведеться не просто і в підтримці мотивації до навчання. «Де воно мені пригодиться? Та ніде!» — цю думку казали старші діти, її повторює ще частіше нинішня моя школярка. Практичність знань вимірюють дуже прискіпливо. Так що доведеться запастися аргументами про все: наприклад, навіщо читати про Ромео і Джульєтту й уміти розв'язувати квадратне рівняння.

Крім того, психологи зауважують, що, коли проживаємо стрес, такий складний досвід, як тепер, самооцінка в дітей змінюється: вони живуть у режимі очікування невдачі. Тож дорослі мають підтримувати у всьому й допомагати «віднайти» перемоги.

Якщо маєте міркування на цю та інші «пекучі» сімейні теми — запрошую ділитися. Наші адреси: okovalenko74@gmail.com або ж tsikava.gazeta@gmail.com, а пошта-ва: 43016, м. Луцьк, вул. Ковельська, 2, «Цікава газета на вихідні».

● **НЕ ПРОПУСТИТЬ**

Фото із сайту swiatseriali.interia.pl.

«Sluga Narodu» — це комедія, що спирається на універсальну історію, яка може трапитися в будь-якій країні світу, бо механізми влади всюди однакові.

У Польщі буде свій «Слуга народу»

Соцмережі постять фото Марчіна Гікнара у ролі головного героя Ігнація Конечного із жартівливим підписом-запитанням: «Майбутній президент Польщі?»

Надія АНДРІЙЧУК

Зйомки ремейка українського комедійного серіалу «Слуга народу» про життя глави держави та його близького оточення вже розпочалися. Вони проходять у Варшаві, а їх завершення планується на листопад. Як повідомляє видання The Hollywood Reporter, адаптацією проєкту займається місцевий телеканал Polsat. Фільм спочатку буде доступний на сайті та в додатку Polsat Box Go.

Головну роль у польській версії стрічки з робочою назвою Sluga Narodu («Слуга народу») виконає відомий театральний актор Марчин Гікнар. Його персонажа звать Ігнацій Конечний. Це 36-річний розлучений чоловік, який живе разом із батьками, сестрою і племінницею. Він інтелектуал, який захоплюється постаттю Вінстона Черчилля, вчитель, якого люблять учні, та чесна людина. Коли за збігом обставин Ігнацій стає президентом, він відмовляється від привілеїв і пільг, продовжує їздити на роботу велосипедом.

— «Sluga Narodu» — це комедія, що спирається на універсальну історію, яка може трапитися в будь-якій країні світу, бо механізми влади всюди однакові, — каже продюсер проєкту Окіл Хамідов. — Крім того, вона відображає мрію людей про те, щоб державою керувала звичайна, порядна людина.

Режисером серіалу виступить Мацей Белінський. Коли відбудеться прем'єра, наразі невідомо.

Нагадаємо, три сезони оригінальної версії серіалу показали на українському телебаченні у 2015–2019 роках. Роль простого вчителя Василя Голобородька, котрий несподівано навіть для себе став главою держави і взявся до боротьби з політичною системою, яку будували роками, зіграв Володимир Зеленський. Завдяки фільму він здобув таку попу-

Коли за збігом обставин Ігнацій Конечний стає президентом, він відмовляється від привілеїв і пільг, продовжує їздити на роботу велосипедом.

лярність у глядачів, що невдовзі розпочав реальну політичну кар'єру і переміг на виборах Президента України, а парламентські перегони виграла партія «Слуга народу».

У 2016-му на хвилі успіху права на показ серіалу купив стримінговий сервіс Netflix. Після початку війни в Україні компанія переліцензувала серіал для свого американського сервісу, і з березня цього року він доступний не лише в Європі.

НАША ДОВІДКА

Марчин Гікнар — відомий польський актор і режисер. У 2006-му закінчив Театральну академію у Варшаві. Того ж року почав співпрацювати з Національним театром у столиці Польщі. Також виступав у Театрі ім. Людвіка Сольського в Тарнові (тут у 2002 році він дебютував), у Польському театрі (2005) і в Драматичній лабораторії (2006).

Упродовж 2017–2020 років був художнім керівником Театру ім. Людвіка Сольського в Тарнові, а з кінця 2020-го керував Театром ім. Стефана Ярача в Лодзі, але кілька місяців тому повідомив, що йде з цієї посади.

Зіграв у багатьох фільмах, зокрема: «Рабин» (1997), «Потомство» (2004), «Пан Муч» (2007), «Сад Луїзи» (2007), «Drzazgi» (2009), «Валенса. Людина дії» (2013), «Піلسудський» (2019). Також він знявся в кількох серіалах. А ще актор охоче «позиचाє» свій голос героям фільмів і комп'ютерних ігор.

За матеріалами swiatseriali.interia.pl, kp.ua, kinowar.com.

● **ОТАКОЇ!**

Суд зобов'язав рівнянку відмити обпльовані двері сусіда

Її злочин зафіксувала відеокамера

Василь КІТ

За словами чоловіка, сусідка часто провокує сварки та порушує громадський порядок. Через це він змушений був встановити камери відеонагляду. Саме вони і зафіксували, як 20 листопада 2020 року сусідка обплювала його двері. Біоматеріал чоловік відправив на дослідження ДНК. Крім того, звернувся до поліції. Дії порушниці правоохоронці кваліфікували за стат-

Фото із сайту depo.ua.

Цікаво, чи продовжиться тепер війна між ними?

тею 173 КУпАП (дрібне хуліганство). Згодом Рівненський суд оштрафував її за це на 51 гривню.

Чоловік пропонував сусідці помити двері, але вона категорично відмови-

лась, тож він звернувся до Рівненського суду. Загалом вимагав сплатити 10 тисяч гривень моральної компенсації, понад 7 тисяч гривень на судові витрати та аналіз ДНК, а також власноруч провести прибирання.

Суддя Оксана Панас дійшла висновку, що за генетичну експертизу жінка платити не буде. У решті вона вирішила частково задовольнити позов. Отже, з жінки постановили стягнути тисячу гривень моральної шкоди, а також зобов'язали її помити двері свого опонента. Крім того, вона оплатить сусіду понад 2 тисячі гривень судових витрат.

● ДІЙШЛО НАРЕШТІ!

Фотоколаж із сайту segodnya.ua.

Проживання в блокадному Маріуполі остаточно підірвало здоров'я мами телеведучого, і її серце зупинилося...

«Я розважав людей, які підтримують убивства, тортури, зґвалтування...»

Ведучого програми «Орел і решка» Андрія Беднякова (на фото) обурило поведінка жителів росії, які толерують війну в Україні

Ліа ЛІС

Шоумен розповів, що взяв участь в одному YouTube-проекті, де відомі українці через відеозв'язок спілкуються з росіянами. Він встиг порозмовляти з більш як 20 особами, серед яких лише троє визнали свою державу агресором. «Ми поговорили з понад 20 росіянами. Серед них було тільки троє, які усвідомлюють, що їхня країна напала на нашу. І що це взагалі неправильно! Інші цілком підтримували те, що відбувається зараз (це стосовно «ця війна тільки однієї людини»). Були, щоправда, ще двоє, які сказали «ми не цікавимося», але вони для мене не відрізняються від другої групи», — поділився думками ведучий «Орла і решки».

Андрій Бедняков зізнався: йому стало не по собі через те, що люди в росії теж дивилися шоу, у яких він брав участь.

Ведучий шкодує, що забавляв тих, хто толерує насильство. «...Я зрозумів, кого розважав у своїх програмах. Людей (не всіх, звичайно, конкретно на цьому прикладі), які підтримують вбивства дітей, знищення всього живого, катування, ґвалтування та мародерство... Подумайте про це і ви, мовчуні-українці, які продовжують це робити і там жити. Хоча до вас уже не дійде...» — обурився телеведучий.

Як відомо, Андрій Бедняков родом із Маріуполя. У блокадному місті до початку квітня були його мама, сестра. Після повідомлень про те, що рідним Андрія вдалося залишити місто, надійшла страшна новина: мама Беднякова померла.

Згодом він написав зворушливий пост в Instagram:

«Я все ще не хочу в це вірити. Спасибі за виховання.»

Зателефонуйте Мамам. Скажіть, що любите. Нехай і не вперше за сьогодні».

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

Фото із сайту agravery.com.

Пора синьйора Помідора

У перекладі з італійської, звідки запозичене це слово, воно означає «золоте яблуко». Назва «томат» прийшла від ацтеків. А сам овоч походить із Центральної і Південної Америки, де й досі в природі трапляються його дикі сорти. Щоправда, ми вже настільки звикли до помідорів, що вважаємо їх «корінними мешканцями» наших городів і не уявляємо без них української кухні

...ЗІ СЛИВАМИ

Інгредієнти: 250 г помідорів, 250 г слив, 1 лавровий лист, по 3 горошини запашного і чорного перцю, 3 гвоздики, 900 мл води, 0,5 ст. л. солі, 2 ст. л. цукру, 50 мл оцту.

Приготування. На дно банки покласти лавровий лист, заповнити її сливами і томатами. Залити окропом, залишити на 10 хвилин. Злити рідину в каструлю, долити 100 мл води. Вскипяти сіль, цукор, прокип'ятити 5 хвилин. У слоїк кинути спеції, влити оцет, залити гарячим маринадом, закатати стерильними кришками.

...У ВЛАСНОМУ СОКУ

Інгредієнти: 2 кг дрібних помідорів, 2 кг великих соковитих помідорів, по 2 горошинки чорного перцю на банку, 2 ст. ложки цукру, 3 ст. ложки солі.

Приготування. Дрібні помідори наколоту у кількох місцях зубочисткою, щоб при консервації вони не потріскалися, і щільно укласти в підготовлені стерилізовані банки. Великі томати, призначені для соку, порізати, скласти в емальовану каструлю, довести до кипіння, але не кип'ятити. Коли трохи схолонуть, протерти через сито, щоб відокремити шкірку і насіння. Додати у томатний сік цукор і сіль, поставити на вогонь, довести до кипіння, трохи проварити і залити ним дрібні помідори в банках. Покласти в кожен слоїк по 2 горошинки чорного перцю. Банки стерилізувати 20 хвилин, закатати, накрити ковдрою і залишити до охолодження. Зберігати у прохолодному місці.

«ПІКАНТНІ»

Інгредієнти: помідори, зубочки часнику (за кількістю томатів), селера і петрушка — за смаком, перець болгарський — за бажанням, 1 стручок перцю гіркого, для маринаду — на 1 л води: 1 ст. л. солі (з чубком), 4 ст. л. цукру (з чубком), 1 ч. л. оцтової есенції (або 8 ч. л. оцту 9%).

Приготування. У помідорів акуратно вирізаємо плідоніжки і вставляємо по зубчику часнику. Укладаємо томати в банку, прошаровуючи листочками селери, петрушки, скибочками болгарського перцю. Зверху кладемо невеличкий стручок гіркого перцю, заливаємо окропом на 20 хвилин. Потому воду зливаємо, додаємо сіль, цукор, оцет, доводимо до кипіння, заливаємо гарячим маринадом помідори в банках і закручуємо.

...ПО-КОРЕЙСЬКИ

Інгредієнти: 2 кг стиглих томатів, 4 морквини, 5 солодких перчин, 100 мл оцту 9%, 100 мл олії, 5 зубчиків часнику, 1 ч. л. меленого червоного перцю, 2 ст. л. солі, 100 г цукру, зелень (петрушки, кропу, кінзи) — за смаком.

Приготування. Моркву, болгарський перець і часник чистимо і пропускаємо через м'ясорубку, додаємо дрібно нарізану зелень, цукор, сіль, оцет, олію, а також 1 чайну ложку меленого червоного перцю (якщо вам до вподоби досить гострі страви) або пів ложечки — для середньої гостроти. Все ретельно перемішуємо. Помідори миємо, розрізаємо навпіл, видаляємо плідоніжки. У простерилізова-

ні літрові банки укладаємо шар помідорів розрізом донизу, заправляємо 2–3 ст. л. овочевої суміші, тоді знову помідори і т. д. Заповнені слоїки прикриваємо простерилізованими кришками. Стерилізуємо 25 хвилин і закручуємо. Банки перевертаємо і закутуємо ковдрою до повного охолодження. Зберігаємо у прохолодному місці.

...В'ЯЛЕНІ

Інгредієнти: 2 кг помідорів-«сливочок», 1 ч. л. базиліку сушеного, 0,5 ч. л. сушеного тим'яну, 1 лавровий листок, дрібка сушеного часнику, 1 гвоздика, 250 мл рафінованої оливкової олії, 0,5 ч. л. сушеного розмарину, 1 горошина духмяного перцю, дрібка солі (найкраще — морської, кілька горошин чорного перцю).

Приготування. Помідори помийте і розріжте навпіл. За допомогою чайної ложки вийміть з них серцевинку разом із насінням. Викаладіть на застелене фольгою деко зрізом донизу половинки томатів, попередньо злегка присоливши кожну. Розігрійте духовку до 120°. В'яльте помідори 2 години на режимі конвекції. Якщо у вашій духовці нема такого режиму, зробіть за допомогою намоченого в холодній воді дерев'яного брусочка щілину між духовкою і дверцятами: вентиляція потрібна, щоб томати не пересушилися. Через 2 години знизьте температуру до 100° і сушіть ще 2–3 години. Час в'ялення залежить від соковитості плодів, тому заглядайте час від часу в духовку і діставайте достатньо прив'ялені половинки, решта хай доходить. У добре вимитий і висушений слоїк викладіть на дно всі спеції і складіть в нього вийняті з духовки готові помідори. Коли наповните, нагрійте олію, але не кип'ятити, залийте томати до середини банки, злегка струсіть нею, щоб вийшло повітря знизу, затим долийте доверху, під саму кришку, аби олія покрила помідори повністю. Закрутіть кришку і кілька разів збовтайте банку, щоб кришка також змастилася олією — це запобігатиме утворенню конденсату. Накрийте слоїк рушником і залиште до цілковитого охолодження. Зберігати в'ялені помідори можна за кімнатної температури, але відкрити банку тримайте в холодильнику.

● ПРЯМА МОВА

Віктор ТРЕГУБОВ, журналіст і політик, воїн ЗСУ, про ймовірний напад із білорусі:

З білорусі росіяни вже, здається, напали. При незіставно кращій для себе ситуації. Завершилось найнебезпечнішими триндюлями в їхній новітній історії та ганебною втечею. Навіть трупи закатованих не встигли приховати. Яка логіка змушує вас думати, що вони спробують ще раз, у значно більш скрутних для себе обставинах? Тож давай-те ви, любі, навчитесь бороти в собі меншовартість та культ тривоги. Давайте ви не будете переоцінювати нашого супротивника.

Цікава
ГАЗЕТА
на вихідні

Тижневик
«Цікава газета на вихідні»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь».
Головний редактор і відповідальний за випуск — ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович.
Зареєстрована 6 листопада 2017 року.
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ЗТОВ «Газета «Волинь».

Адреса редакції і видавця:
43016, м. Луцьк, вул. Ковельська, 2

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефони редакції:
066 82 47 160, 096 77 31 037

ТЗОВ «Газета «Волинь»
n/p UA83305299000026007000803281

КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний. Обсяг — 3 друковані аркуші

Передплатні індекси: 60304, 60306, 86772 (для читачів Волинської області), 60312 (для читачів Рівненської області), 60307 (для читачів інших областей)
Реєстраційні номери: ВЛ № 516-249Р. 06.11.2017 р.
КВ № 22953-12853Р від 06.10.2017 р.
РВ № 691/244Р від 07.11.2017 р.

Віддруковано: Поліграфічне видавництво «А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль. Тел.: (0352)52-27-37, (067) 352-18-51, сайт www.a-print.com.ua

Тираж згідно із замовленням. Замовлення № 1508.

● **АРТФРОНТ**

Фото із сайту youtube.com.

«Бюджет цього кліпу — всього сто гривень: «60 витратили на кольоровий папір і 40 — на печиво до кави».

Файні українські хлопаки показали, як козацький чобіт легким копняком відправив «руській карабль» по курсу

«Нік, ти хоробрий! Люди твої добрі, Нік, твої рани... Знищимо тирана» — ще довго після прослуховування лунають у голові слова пісні про місто, яке не здолають, — Миколаїв. Її автори — сучасні музичні хронологи війни росії проти України — гурт SPIV BRATIV

Оксана СКРИПАЛЬ

«ВСЕ ПОЧАЛОСЬ З КРИМУ, КРИМОМ ЗАКІНЧИТЬСЯ»

Цей український рок-гурт створили 1 жовтня 2010 року у Черкасах чотири рідні брати Дмитро, Артемій, Антоній і Леонтій Осичнюки. В листопаді 2013-го хлопці разом із батьком Володимиром (художнім керівником за сумісництвом) пройшли в фінал телевізійного шоу «Одна Родина» на телеканалі «Інтер». Завдяки схожості на «ліверпульську четвірку» до гурту одразу «приклеїлась» назва «українські Бітлз».

Хлопці — самоучки. Дмитро, нинішній фронтмен, підлітком навчився грати на гітарі. Мав кілька груп, писав рок-музику. Потім підключився Артемій. Якось Дмитро на аркуші А4 намалював Антонію схеми з акордами, показав, як притискати струни: «Це все. Вчися». Леонтій він учив так само.

Дмитро захотів отримати професійну освіту і вступив у Черкаське музичне училище. Потім туди пішов Артемій. А ще за рік — Антоній з Леонтієм. До цього вони навіть у музичній школі не вчилися.

У січні 2022 року «Спів Братів» взяв участь в 12-му сезоні шоу «Голос країни». Гурт пройшов сліпі прослуховування завдяки спецпроекті «Другий шанс», але участь в шоу

була припинена після 24 лютого 2022 року.

Особливо популярним гурт став на початку війни. Після російського вторгнення хлопці записали альбом «Музична оборона». Наразі вони випустили 11 нових пісень про події, які зараз відбуваються в Україні.

Більшість із них написав Дмитро. Перша — «Час для розмов пройшов» — вийшла 22 лютого, з неї починається альбом. А потім з'явилися інші. Це була реакція на події в країні. Ця музика зрозуміла широкій публіці. Більшість

«ОДНА МОСКВА ПІШЛА НА ДНО — І ДРУГА ПІДЕ ЗАОДНО»

Про високий рейтинг гурту свідчить те, що їхній кліп «MASKVA» зібрав уже майже три мільйони переглядів на ютубі, а пісня стала однією з найпопулярніших на українському радіо. Бас-гітарист і бек-вокаліст Леонтій Осичнюк розповів, що цю композицію вони записали доволі швидко.

«Діма пішов, заварив каву, потім повернувся, награв кілька акордів на гітарі, щось заплутався трохи, і я почув уривки: «Москва згоріла... втонула... на корм акулам...». Наступного дня у нас уже була готова пісня, вночі Діма з Антоном зробили аплікації, і ми це все діло зняли на телефон», — зазначив він.

А Дмитра дуже тішить, що бюджет цього кліпу — всього сто гривень: «60 витратили на кольоровий папір і 40 — на печиво до кави».

І хоч за останніх пів року гурт випустив багато пісень, хлопці кажуть, що війна не надихає. «Якщо у мирний час є багато про що написати, то наразі є одна річ, яка переважає і закриває весь горизонт того, на що ти дивишся, — це війна, яка відбувається просто зараз. Цим неможливо надихнутися. Ти просто впираєшся в цю стіну і змушений реагувати», — каже Артем.

Нещодавно хлопці повернулися з туру, де виступали для Збройних сил України. Міста не називають з міркувань безпеки. Дмитро Осичнюк розповів, що для них це як робота, але про неї не можна розповідати у соцмережах: «Як правило, місця, де ми співаємо, залишаються в секреті, ми навіть не постимо фото у соцмережі. Це така наша робота, яку ми постійно виконуємо. Але не можемо про неї звітувати».

Особливо тішить братів, коли з фронту бійців надсилають відео, як із автоматами танцюють під їхню музику і пишуть: «Дякуємо, що піднімаєте настрій».

За матеріалами сайтів «Герої Свободи», «Суспільне».

● **ДАВ БИ БОГ!**

Фото із сайту unian.net.

«Збройні сили України до кінця року зламають ситуацію на фронті на свою користь».

На росію чекає агонія, а на Україну — перемога

Цей жовтень буде для нас дуже кривавим і важким, але протягом наступного року Київ поверне усі свої території, включаючи Крим. Про це заявила астролог Марина Скаді (на фото)

Василина СМЕТАНА

За її словами, силою духу українців захоплюватимуться в інших країнах, адже агресорів не вдасться реалізувати свої плани. «Упродовж року Україна поверне більшість окупованих територій, зможе знову пустити коріння на своїй землі. Управитель України в Соляри 2022 року — Меркурій. Україна знову буде користуватися своїми природними ресурсами, спорудами, промисловими підприємствами», — зазначила вона.

Скаді додала, що жовтень 2022 року буде важким для українців, здаватиметься, що все дуже погано, але цей місяць стане початком агонії росії. Збройні сили України до кінця року зламають ситуацію на фронті на свою користь, окупанти більше не зможуть протистояти їм. У 2023-му найважливішими для України стануть квітень, травень, червень. У країні можуть з'явитися нові лідери, розпочнеться відродження держави. У росії в цей час відбуватиметься крах влади, політичний режим знищатимуть.

День Незалежності у 2023-му Україна зустрине за більш комфортних умов, українці повернуться додому, більшість сімей возз'єднаються. У період до січня 2024 року Україна зможе повернути Крим та Донбас та закріпити курс на членство в ЄС та НАТО.

● **ПРЯМА МОВА**

Фото із сайту pravdatutnews.com.

На скандування уболівальника: «Сімферополь!» Олександр Усик прокричав у відповідь: «Україна!»

Богдан БУТКЕВИЧ, журналіст, про перемогу українського боксера Олександра Усика в бою із британцем Ентоні Джошуа:

Ким би не був Усик до 24 лютого (не міг сказати, чий Крим, є «лицем» уц мп. — Ред.), сьогодні він реально грав і боксував для і за Україну. Сьогодні виграв і він, і вся країна. Ну, і зробив крок у вічність. Тепер він — великий чемпіон. Який показав блискучу волю до перемоги. Тож вітаю. Усик для всього світу сьогодні — дійсно козак, що підтримує ЗСУ. Справжній. Характерник, а не шароварник. І це сьогодні важливіше за всю ту ересь, яку він коїв раніше... А всього лиш варто було, щоб окупанти насрали в ліжко його дитини. А дружина місяць просиділа у підвалі.

